

Dosar nr. 3r-15/22
2-21129249-01-3r-14012022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând recursul depus de Marcel Smochin,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al
Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva încheierii din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Marcel
Smochin,

c o n s t a t ă :

La data de 25 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, Marcel Smochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021.

În motivarea cererii de chemare în judecată Marcel Smochin a indicat că la data de 07 aprilie 2021 a depus la Consiliul Superior al Magistraturii sesizarea privind verificarea acțiunilor judecătorului în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Angela Ciubotaru la examinarea examinării cauzelor civile, dosar nr. 12-64727-28062019.

Reclamantul a menționat că, temei pentru atragere a judecătorului la răspunderea disciplinară este prevăzut de art. 4 alin. (1) lit. g) și c) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care statuează că constituie abatere disciplinară: acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane; încălcarea, din motive imputabile judecătorului, a

termenelor de îndeplinire a acțiunilor de procedură, inclusiv a termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești și de transmitere a copiilor acestora participanților la proces.

Reclamantul a invocat că, prin decizia inspectorului-judecător Tatiana Craiu din cadrul Inspecției Judiciare din 28 aprilie 2021 s-a respins ca neîntemeiată sesizarea depusă de Marcel Smochin din 07 aprilie 2021.

Nefiind de acord cu decizia nominalizată, reclamantul a depus contestație în care a invocat că la data de 15 martie 2021 a avut loc ședința de examinare a cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva S.R.L. „Samaltis-Lombard” privind încasarea compensației, dosar nr. 12-64727-28062019. În ședința s-a examinat cererea depusă de pârâtul S.R.L. „Samaltis-Lombard” privind conexarea la cauza nr.12-64727-28062019 aflată în procedura judecătorului Angela Ciubotaru a cauzei nr.2-16875/20 parvenită de la judecătorul Valentin Lastavețchi.

Prin încheierea 15 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă cererea și cauzele au fost conexe.

Reclamantul a susținut că, până în prezent nu i-a fost eliberată încheierea de conexare, contrar art. 272 din Codul de procedură civilă, care prevede imperativ termenul de 5 zile pentru remiterea încheierii judecătorești.

Reclamantul a indicat că, prin hotărârea Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021 s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de Marcel Smochin împotriva deciziei inspectorului-judecător Tatiana Craiu din cadrul Inspecției Judiciare din 28 aprilie 2021.

Prin încheierea din 19 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău reclamantului Marcel Smochin i-a fost stabilit un termen de 10 zile, din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru înlăturarea neajunsurilor indicate în partea motivată a încheierii (f.d. 14-15).

La data de 05 noiembrie 2021 Marcel Smochin a depus o cerere concretizată împotriva Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii nr.108/6 din 10 iulie 2021 (f.d. 20-22).

Prin încheierea din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021 (f.d. 79-82).

La data de 06 ianuarie 2022 Marcel Smochin a depus recurs împotriva încheierii din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii și remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 86-88).

Recurentul Marcel Smochin și-a manifestat dezacordul cu încheierea din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, menționând că la caz sunt incidente prevederile art. 17 din Codul administrativ.

Recurentul consideră că Curtea de Apel Chișinău i-a încălcat dreptul de acces la un tribunal în conformitate cu art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

De asemenea, în opinia recurentului, i-a fost încălcat dreptul de a solicita atragerea la răspunderea disciplinară a magistratului, care consideră că a admis încălcări ale legislației.

Recurentul nu este de acord cu argumentul instanței de judecată expus în încheierea contestată, precum că hotărârile completului de examinare a contestațiilor a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii sunt definitive și nu pot fi contestate în judecată.

În cadrul examinării cauzei în recurs, Marcel Smochin a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a tezei a doua din articolul 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, potrivit căreia hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Prin încheierea din 26 ianuarie 2022 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea depusă de Marcel Smochin cu privire la sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova privind exercitarea controlului constituționalității prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume a sintagmei „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă” prin prisma dispozițiilor art. 20 și 54 din Constituția Republicii Moldova. S-a remis Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea depusă de Marcel Smochin în vederea examinării constituționalității prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume a sintagmei „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă” prin prisma dispozițiilor art. 20 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 137 din 29 septembrie 2022 (dosarul nr. 13g/2022), s-a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a tezei a doua din articolul 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, ridicată de Marcel Smochin, parte în dosarul nr. 3r-15/2022, pendinte la Curtea Supremă de Justiție.

În conformitate cu art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la data de 09 decembrie 2021, fiind notificată recurentului Marcel Smochin la data de 22 decembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție, anexat la actele cauzei (f.d. 84).

Astfel, recursul depus de Marcel Smochin la data de 06 ianuarie 2022, este în termen (f.d. 86-88).

Efectuând controlul judiciar al încheierii din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin prisma Hotărârii Curții Constituționale nr. 137 din 29 septembrie 2022, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge

recursul depus de Marcel Smochin, cu menținerea încheierii din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Conform art. 194 din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept. În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Astfel, instanța de recurs califică din oficiu acțiunea lui Marcel Smochin depusă la Curtea de Apel Chișinău ca acțiune în obligare conform art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, întrucât din esența pretențiilor formulate de reclamant în instanța de fond rezultă cert că acesta pretinde ca contestația împotriva unei hotărâri a Colegiului disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii să fie examinată de către Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că orice persoană, care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 din Codul administrativ, sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În acest sens, reclamantul Marcel Smochin pretinde că i-a fost încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil și i-a fost limitat accesul la justiție.

Materialele cauzei atestă, că la 07 aprilie 2021 Marcel Smochin a depus la Inspekția Judiciară, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, o sesizare privind verificarea acțiunilor judecătorului în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Angela Cibotaru la examinarea cauzelor civile.

Prin decizia Inspekției Judiciare din 28 aprilie 2021 a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea înaintată de Marcel Smochin la 07 aprilie 2021.

Nefiind de acord cu decizia Inspekției Judiciare din 28 aprilie 2021, Marcel Smochin a depus contestație împotriva acestei decizii.

Prin hotărârea Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Marcel Smochin împotriva deciziei Inspekției Judiciare din 28 aprilie 2021.

Considerând neîntemeiată hotărârea Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021, Marcel Smochin a depus prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând casarea hotărârii Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.108/6 din

01 iulie 2021 și remiterea spre reexaminare a contestației depuse împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 28 aprilie 2021.

Fiind investită cu soluționarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 09 decembrie 2021, a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, menționând că caracterul definitiv al hotărârii ce constituie obiectul acțiunii în speță exclude dreptul revendicării de către reclamant în instanța de judecată a pretinselor drepturi prin hotărârea contestată.

Instanța de recurs consideră întemeiată încheierea din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, menționând următoarele.

Instanța de recurs menționează că, obiectul prezentei cauze îl constituie hotărârea Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Marcel Smochin împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 28 aprilie 2021.

Conform art. 4 alin. (3) lit. b) din Legea nr.947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe în domeniul respectării disciplinei și eticii judecătorilor: examinează contestațiile hotărârilor emise de colegiul disciplinar.

În conformitate art. 21 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare se depune la secretariatul Consiliului Superior al Magistraturii. Sesizarea se înregistrează și se transmite inspectorului-judecător principal în cel mult 3 zile lucrătoare de la recepționare.

Potrivit art. 23 alin. (1¹) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor,, dacă nu se întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probele administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul-judecător căruia i-a fost repartizată sesizarea, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind neîntemeiată. Decizia cu privire la respingerea sesizării poate fi contestată de autorul sesizării în completul de examinare a contestațiilor al colegiului disciplinar în decurs de 15 zile de la data recepționării deciziei motivate.

Articolul 27 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, stabilește că completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

În temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor,, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

În speța dedusă judecării prezintă relevanță și prevederile punctelor 85 și 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al

Magistraturii, care reglementează că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției Judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii Completului de contestație prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

În acest sens, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că în conformitate cu art. 7¹ din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art. 8 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția Judiciară și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare. Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui magistrat independent și inamovibil, în activitatea de înfăptuire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspecția Judiciară, cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”. Astfel conform art. 27 alin. (2) și 29 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de contestație sunt formate din 3 membri ai colegiului disciplinar numiți prin hotărârea colegiului disciplinar. În completul de contestație sunt incluși, în mod obligatoriu, doi judecători și un reprezentant al societății civile. Iar hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

În consecință, prin lege organică și anume articolele 27 – 29 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției Judiciare. Astfel, o persoană interesată căreia Inspecția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură. Reclamantul-recurent a trecut prin aceste etape procedurale, pe care legiuitorul național le-a considerat suficiente pentru dreptul la apărare și pentru dreptul la un recurs efectiv.

Recurentul Marcel Smochin consideră că, lipsa posibilității legale de contestare a hotărârii privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției Judiciare de respingere a sesizării, este un impediment al accesului la justiție.

În caz contrar, dacă legea ar oferi expres dreptul de contestare a hotărârii Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, atunci recurentul ar putea face uz de dreptul la apărare în mod excesiv. Or, o sesizare care nu corespunde exigențelor de formă și conținut ar trece prin 5 niveluri de examinare – Inspecția Judiciară, Colegiul disciplinar, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție. Aceste etape jurisdicționale sunt reale și necesare prin prisma art. 39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, atunci când persoanele care au depus sesizarea la Inspecția Judiciară, contestă o hotărâre a Colegiului

disciplinar, nu a Completului de contestație, fiind vorba de fondul unei sesizări, nu de aspectele de admisibilitate a acesteia.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Reclamantul-recurent a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit 2 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00).

Conform art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă soluția Curții de Apel Chișinău de declarare a cererii de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin ca inadmisibilă, având în vedere că acțiunea acestuia a fost formulată cu referire la activitatea jurisdicțională reglementată printr-o Lege organică specială – Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin hotărârea nr. 108/6 din 01 iulie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii s-a explicat lui Marcel Smochin, că în cadrul examinării sesizării s-a stabilit că motivele invocate de autor nu prezintă fapte ce ar putea constitui abateri disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în privința acțiunilor judecătorului vizat, iar decizia nr. 262s-438p/m din 28 aprilie 2021 a Inspecției Judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii este întemeiată.

Conform art. 29 alin.(1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Așa cum rezultă cert din art. 39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, reclamantul-recurent este lipsit de dreptul de a contesta respectiva hotărâre definitivă, la Consiliul Superior al Magistraturii utilizând deja o cale de atac oferită de lege.

Iar, prevederea din punctele 85 și 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, reconfirmă norma juridică din legea organică, stipulând că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției Judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează, că la depunerea contestației împotriva deciziei din 28 aprilie 2021 a Inspecției Judiciare, recurentul Marcel Smochin eronat s-a bazat pe prevederile art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, deoarece, din dispozițiile acestei norme reiese, că pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, hotărârile Colegiului disciplinar emise în modul stabilit de art. 36 alin. (1) al Legii indicate, potrivit căruia Colegiul disciplinar poate hotărî: a) constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6; lit. b) constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară; c) încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară; d) încetarea procedurii disciplinare în cazul revocării sesizării depuse, când părțile nu insistă la examinarea sesizării pe fond, cu excepția cazurilor prevăzute la art.19 alin. (4).

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează, că prin decizia din 28 aprilie 2021 a Inspecției Judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, a fost respinsă sesizarea înaintată de către Marcel Smochin, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Angela Cibotaru, astfel încât aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art. 36 al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pasibile de contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii conform art. 39 alin. (1) din aceeași Lege.

În această ordine de idei, nu poate fi reținut nici argumentul recurentului Marcel Smochin cu referire la faptul, că prin procedurile administrative în cauză i-a fost îngădit accesul la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor Colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare, adoptate în condițiile art. 36 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, dar nu și a hotărârilor Colegiului disciplinar privind respingerea contestației.

Mai mult, instanța de recurs menționează că Curtea Constituțională a Republicii Moldova, examinând excepția de neconstituționalitate a articolului 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pentru ca articolul 6 § 1 din Convenție să fie aplicabil, trebuie să existe o „dispută” cu privire la un „drept” despre care se poate afirma că este recunoscut în dreptul național, indiferent dacă este protejat sau nu de Convenție (Regner v. Republica Cehă [MC], 19 septembrie 2017, § 99; Denisov v. Ucraina [MC], 25 septembrie 2018, § 44).

Totodată, Curtea Constituțională a dispus că, pentru ca articolul 6 § 1 din Convenție să fie aplicabil, dreptul în privința căruia există o dispută trebuie să aibă un caracter „civil” (a se vedea Denisov v. Ucraina [MC], § 50). În jurisprudența sa, Curtea Europeană a notat că aspectul „civil” este aplicabil și în cazurile în care, la prima vedere, nu pun în discuție un drept civil, dar care pot avea repercusiuni directe și semnificative asupra drepturilor private patrimoniale sau nepatrimoniale ale unei persoane (Denisov v. Ucraina [MC], § 51).

Curtea Constituțională a constatat că, potrivit articolului 19 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi depusă de o persoană ale cărei drepturi au fost încălcate ca urmare a faptei comise de judecător sau de o altă persoană care poate invoca un interes legitim. Conform articolelor 23 alin. (1¹) și 26 alin. (1) din aceeași lege, în cazul în care nu se constată existența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probele administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul-judecător elaborează o decizie motivată de respingere a sesizării, care poate fi contestată în fața completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar.

De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că potrivit dispozițiilor contestate, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Curtea Constituțională a menționat că, deși autorul excepției pretinde existența unui drept de acces la un tribunal împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, acesta nu a demonstrat existența unui drept „civil” care poate fi apărat în justiție. Răspunderea disciplinară a judecătorilor reprezintă o procedură de drept public care urmărește să asigure responsabilitatea judecătorilor și, prin urmare, încrederea publicului în justiție. Fără a nega importanța acestei instituții, Curtea menționează că, în eventualitatea sancționării disciplinare a unui judecător, persoana care a depus sesizarea nu va obține vreun avantaj patrimonial sau nepatrimonial care ar putea fi catalogat ca un drept „civil”.

Curtea Constituțională a statuat că, printr-o faptă comisă de un judecător, ar putea fi lezate drepturile fundamentale ale unei persoane. Totuși, încălcările în discuție pot fi remediate prin intermediul altor mijloace, e.g. exercitarea căilor de atac împotriva hotărârii care lezează un drept, formularea unor acțiuni civile în despăgubire (e.g. pe baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești sau pe baza Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la

executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești) sau alte remedii care pun în aplicare obligațiile pozitive ale statului de a asigura protecția drepturilor omului.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiate argumentele recurentului Marcel Smochin, deoarece acestea sunt lipsite de suport legal.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău este legală, iar argumentele invocate de către recurentul Marcel Smochin sunt neîntemeiate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Marcel Smochin și a menține încheierea din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Marcel Smochin.

Se menține încheierea din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan